

Nr 63.

Av^o herr **Wallén**, om viss utvidgning av rätten till bidrag ur älgskadefonden.

Enligt kungörelse den 18 juli 1931, nr 307, kunna bidrag ur älgskadefonden under vissa villkor tillerkännas brukare av mindre jordbruk, högst femton hektar, för skada, som av älg förorsakats å honom tillhörig växande eller avmejad men ej inbärgad gröda.

Vid den förberedande behandlingen av frågan om ersättning för älgskada framgick, att ej obetydliga skador på sina håll, där älgen är talrikt förekommande, förorsakas å nyplanterad skog, ehuru ersättning härför ej ansågs böra utgå. Likaledes framgick, att skada å träd i plantskolor och dylikt förekommer.

Orsaken till att skador å skog ej ansågos böra ersättas torde bland annat ha varit, att skogsägarna åtminstone i viss utsträckning borde genom jakt kunna skaffa sig vederlag för lidna förluster. När det gäller trädgårdsodlare förefinnes i regeln icke denna möjlighet, varför det måste betraktas som orättvist, att dessa äro uteslutna från möjligheten att erhålla bidrag ur älgskadefonden. En hel del exempel från Stockholms län visa, att de förluster trädgårdsodlarna lida genom skadegörelse av älg kunna vara mycket betydande.

Med anledning härav hemställes,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring av kungörelsen angående allmänna villkor och bestämmelser för bidrag ur älgskadefonden, att dylika bidrag även må kunna tillerkännas trädgårdsodlare för skador i trädgårdsanläggningar; samt

att vederbörande utskott måtte uppgöra förslag till här för erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 16 januari 1935.

Otto Wallén.